

10/04/2019

“Εμείς του Δημοτικού ήμασταν και τέτοια λάθη δεν κάναμε”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Βλέπω παιδιά που έχουν τελειώσει όχι μόνο Λύκειο αλλά και Πανεπιστήμιο να γράφουν κάτι γράμματα, να κάνουν κάτι λάθη...

Έμεις του Δημοτικού ήμασταν και τέτοια λάθη δεν κάναμε. Και αν είναι φοιτητές της Φιλολογίας ή της Νομικής, κάτι γίνεται. Αν είναι άλλης Σχολής, δεν ξέρουν να γράψουν. Ένω το Σχολαρχείο παλιά ήταν... (σαν Πανεπιστήμιο). Έδω βλέπεις και στο Δημοτικό πόσα μάθαιναν τότε τα παιδιά, πόσο μάλλον στο Σχολαρχείο!

Σήμερα τα φορτώνουν ένα σωρό και τα μπερδεύουν. Τα μπουχτίζουν στα γράμματα χωρίς πνευματικό αντίσταθμισμα. Στα σχολεία τα παιδιά πρέπει πρώτα να μαθαίνουν τον φόβο του Θεού. Μικρά παιδιά να πάνε να μάθουν αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά -ένω Αρχαία να μη μάθουν - μουσική, το ένα, το άλλο... Τί να

πρωτομάθουν; Όλο γράμματα και ἀριθμούς και ἐκεῖνα πού εἶναι νὰ μάθουν, γιὰ τὴν Πατρίδα τους κ.λπ., δὲν τὰ μαθαίνουν. Οὔτε πατριωτικὰ τραγούδια οὔτε τίποτε.

Πιάσε ἓνα ἀπὸ τὰ σημερινὰ παιδιὰ τώρα και ρώτησε τό: «Σὲ ποιό νομὸ εἶναι τὸ χωριό σου; Πόσο πληθυσμὸ ἔχει;». Δὲν ξέρει νὰ σοῦ πῆ. Σοῦ λέει: «Θὰ πάω στὸ Πρακτορεῖο, θὰ πάρω τὸ λεωφορεῖο και θὰ μὲ πάη στὸ χωριό. Ἀφοῦ ξέρει ὁ εἰσπράκτορας, θὰ τοῦ πῶ ὅτι θέλω νὰ πάω στὸ τάδε χωριό, θὰ πληρώσω και θὰ μὲ πάη». Ἐμεῖς στὸ Δημοτικὸ ξέραμε ὅλον τὸν κόσμον ἀπ' ἔξω. Γιατί ἔπρεπε νὰ ξέρης ἀπ' ἔξω τὶς πόλεις ὅλων τῶν κρατῶν ἀπὸ πεντακόσιες χιλιάδες κατοίκους και ἄνω. Μετὰ ἔπρεπε νὰ ξέρης τὰ μεγαλύτερα ποτάμια στὸ φάρδος και στὸ μάκρος και τὰ ἀμέσως μικρότερα, τὰ μεγαλύτερα βουνὰ κ.λπ. -πόσο μᾶλλον τῆς Ἑλλάδος!

Τὸ ἔχω δεῖ και σὲ μεγάλους ὄχι μόνο σὲ μικρὰ παιδιὰ· φοιτητῆς νὰ μὴν ξέρη πόσους κατοίκους ἔχει ἡ πόλη στὴν ὁποία σπουδάζει! Ρώτησα ἓναν ποιό εἶναι τὸ μεγαλύτερο βουνὸ τῆς Ἑλλάδος, και δὲν ἤξερε. Ποιό εἶναι τὸ μεγαλύτερο ποτάμι, τίποτε. Τὸ πιὸ μικρό, οὔτε αὐτό. Φοιτητῆς και νὰ μὴν ξέρη τίποτε γιὰ τὴν Πατρίδα του! Θά' ρθοῦν μετὰ οἱ ... «φίλοι»μας, οἱ γείτονες, και θὰ τοῦ ποῦν: «Αὐτὴ δὲν εἶναι πατρίδα σου· εἶναι πατρίδα δική μας», και θὰ τοὺς ἀπαντήση: «Καλὰ λέτε, ἔτσι εἶναι!» Καταλάβετε; Ἐκεῖ πᾶμε! Ἄν ρωτήσης ὅμως τὰ σημερινὰ παιδιὰ γιὰ τὸ ποδόσφαιρο ἢ γιὰ τὴν τηλεόραση, τὰ ξέρουν ὅλα και ὅλους ἀπ' ἔξω.

Και βλέπεις, ἦρθαν παιδιὰ ἀπὸ τὴν Ἀλβανία και ἤξεραν γράμματα.

«Ποῦ τὰ μάθατε τὰ γράμματα;», ρωτᾷς τοὺς Βορειοηπειρῶτες. «Στὶς φυλακές», σοῦ λένε.

Ἐκεῖνα τὶς φυλακὲς τὶς ἔκαναν σχολεῖα. Τὰ δικά μας τὰ παιδιὰ τὰ σχολεῖα τὰ ἔκαναν φυλακὲς· κλείστηκαν μόνον τους μέσα μὲ τὶς καταλήψεις... Τὰ παιδιὰ σήμερα, ἰδίως στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία, εἶναι ζαλισμένα· πιὸ πολὺ στὸ Γυμνάσιο και στὸ Λύκειο. Στὸ πανεπιστήμιο εἶναι πιὸ ὠριμα. Ἐκεῖ ἄλλωστε, ὅποτε θέλουν πηγαίνουν.

Ἄγ. Παϊσίου Ἀγιορείτου: ΛΟΓΟΙ Α' Μὲ Πόνον και Ἀγάπη, Χρ. Ἐκδοσης: 1998

Ἐκ τοῦ ιστοτόπου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ζώνης Πατησίων